

[Bjørn Elmquist]

til folketinget eller til Europa-Parlamentet. Det er ikke som i Folkebevægelsen mod EF, så naturligvis talte jeg her helt klart som mit partis repræsentant.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Krog (KF):

Jeg har ellers altid haft fornemmelsen af, at hr. Gade bekender sig til mange forskellige former for international solidaritet. Derfor kan jeg ikke rigtig få dette til at rime med, at det er nødvendigt, når det drejer sig om en eller anden form for solidaritet inden for Europa, hvor vi har visse ting tilfælles, at tale om »den såkaldte fællesskabsfølelse« og ligesom gøre det, at man ønsker at bekræfte en eller anden form for europæisk identitet, til noget meget odiøst og tale om den europæiske pølsesnak. Hvorfor skulle den nu være særlig meget anderledes end al mulig anden international snak om at føle solidaritet med hinanden?

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Vi har netop, da vi skulle tage stilling til forslaget her, set på, hvad det er, pengene faktisk kan anvendes til, hvilke formål der tilgodeses. Vi har ikke noget imod, at der oplyses om Fællesskabets udvikling og dets historie, og hvilke planer der måtte være. Vi synes tværtimod, at det er nyttigt, at der skabes mulighed for at få mest muligt at vide om det og mest mulig debat om det.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg synes nok, hr. Hans Hækkerups udtalelse var interessant, for jeg forstår nu, at socialdemokratiet synes, det er fornuftigt at bruge penge til en offensiv for Spinellis planer og på en lettilgængelig vis, har jeg forstået, så folk virkelig forstår dem. Det kan være, jeg har misforstået noget; jeg har forstået på andre udtalelser fra socialdemokrater, at de unionstanker ville man ikke røre med en ildtang, men nu siger man her i dag, at man gerne vil være med til at bruge penge, sådan at disse planer kan indgå i debatten og være med til – det er jo pointen i det – at skabe europæisk identitet. Det er noget, som disse flommeeuropæere ynder at tale om. Det, der

ligger bag, er i virkeligheden tanken om EFs Forenede Stater, storheden, grandiositeten i EF, for nu ikke ligefrem at udtale det på fransk. Der er megen europæisk pølsesnak i denne diskussion. Det er muligt, at fru Elisabeth Krog ikke har hørt det, men man kan ved at lytte og ved at overvære Europa-Parlamentets møder nogle få timer, ja, jeg vil såmænd sige bare en halv time, høre masser af europæisk pølsesnak om union. Derfor kalder jeg de mennesker, der siger det, for dem, der har det dér gale unionsblik.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil godt gentage det, så det bliver forstået. Vi har i socialdemokratiet ikke noget imod, at der gives oplysninger, at der føres en debat, at man får noget at vide om, hvad der rent faktisk foregår, og hvilke tanker der gøres om udviklingen af Fællesskabet, og det gælder for vores vedkommende alle tanker. Vi synes, det er nyttigt, hvis denne debat kunne komme op på et lidt mere kvalificeret niveau end bare det at tale om flommeeuropæere og bruge skældsord.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg forstår mindre og mindre af det. Hvis man, om ikke andet så for sine synders skyld, læser Det ny Notat og andre udgydelser rundt omkring i dagspressen, får man ofte indtryk af, at man går for stille med dørene med EF-planer. De store sensationer afsløres, når der er et hemmeligt papir, som ikke har været omtalt før. EF-modstandernes hovedindvending plejer at være alt hemmelighedskræmmeriet, alt det, der skal smugles igennem. Nu hører vi en EF-modstander, som taler imod, at man offentliggør og udbreder tingene, så man får at vide, hvad der står i Spinelliplanen. Jeg forstår på noget af det, hr. Gade har fremført, ikke bare her, men i det hele taget, at Spinellirapporten er til grin. Så lad den dog komme ud i offentligheden, så alle fornuftige mennesker kan se, hvor meget til grin den er, hvis det er det, der er holdningen. Men at man skal holde det bag dørene og modsætte sig en offentliggørelse, forstår jeg ikke. Jeg har forstået, at man i Folkebevægelsen mod EF – nu ved jeg